

Желавська Анастасія Ігорівна,
студентка Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Халапсіс Олексій Владиславович,
доктор філософських наук,
професор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЛЮДИНА ТА РЕЛІГІЯ

Релігія – це світосприйняття окремої людини, її духовний та культурний світ. Це вільний вибір кожної людини, не можна нав'язувати комусь свою релігію. Вибір цього світосприйняття повинен буди цілком усвідомлений, бо в подальшому житті людина повинна буде дотримуватися тих чи інших правил, які установлені саме її релігією.

На сьогоднішній день релігійний фактор посідає особливе місце в сучасному етапі нашої країни. Релігія в житті суспільства є особливою системою духовної діяльності людей, вона має власну специфічну структуру. У цій структурі можна виділити три основні елементи: релігійна свідомість, релігійна ідеологія та релігійні організації. Релігійна свідомість тісно пов'язана з психологією та ідеологією. Їй так само властиві віруючі уявлення, почуття, звички, традиції та релігійні ідеї. Розробкою та популяризацією релігійної ідеології займаються релігійні організації. Це можуть бути богослови та, наприклад, служителі культу.

Є такий вислів: «Релігія – опіум народу». Це образне визначення релігії дав Карл Маркс, щоб використати його на користь заперечення цього вірування. Але що ж саме німецький філософ-матеріаліст мав на увазі? На нашу думку, він мав на увазі, що релігія, як опіум, вона задурманює людям голову і не дає мислити більш широко. Він вважав, що саме через релігію людина позбавлена власного слова та думки. Ми цілком не згодні з цим висловом та думкою Маркса.

По-перше, не можна порівнювати релігію, а саме християнство, з наркотиком. Після вживання опіуму людина стає залежною від нього, стає рабом цієї речовини. Ми ж служимо Богові на добрих засадах, при власній свідомості. І ніхто не в змозі нав'язати ці переконання. Можна бути віруючим, а можна бути релігійним. Це цілком різні поняття. Віра об'єднує людей, визнає лише власні переконання, а релігія – це вчення про віру, за допомогою якого людина може реалізувати своє прагнення бути пов'язаним з Богом.

По-друге, несвідомість деяких людей щодо того віруючі вони або просто відносять себе до «групи» релігійних людей, призводить до того, що вони починають просто дотримуватись тих норм, які їм надалі будуть вказувати їх, так би мовити, наставники. Ось, наприклад, є такі люди, які простоявши дві

години в церкві і прослухавши службу, думають що вони начебто стали ближчими до Бога. А якщо спитати їх елементарні десять заповідей, то у відповідь можна почути лише «не вбивай, не кради і...» мабуть усе. Відкривши перед ними Біблію, то ще часто можуть прозвати тебе «сектантом», що дуже прикро для нашого населення. Можна бути релігійним, але не знати Бога. Тому щоб вирішити проблему несвідомості людей про те, для чого вони ходять до церкви потрібно більше приділяти уваги культурно-просвітницькій темі щодо релігії, зокрема християнства.

А все ж таки, для чого ми і справді повинні ходити до церкви? Яким чином це врятує нас і нашу душу? Відповідь на це питання можна трактувати кожному як заманеться. Але особисто моя думка наступна. Християнство та віра в Бога допомагає людині підтримувати правильний орієнтир у житті направляючи нас кудись. У своїй вірі людина починає прогресувати та складати думки до купи. Якщо ти чистий сам перед собою, то і перед Богом тобі нічого соромитись. У церкві наша підсвідомість очищується від бруду, злоби, заздрощів та інших рис, які псують наше життя. Не обов'язково ходити до церкви, бо прочитати молитву і таким чином звернутися до Бога можна і вдома. Церква нікого не примушує робити якісь особливі заходи щодо зближення з Богом, це особистий вибір кожного.

Отже, релігія і віра мають деяку відмінність між собою.

Які ж значні відмінності можна виділити між вірою та релігією? Ми можемо виділити найзначніші, і на нашу думку це такі:

- віра, насамперед, є первинною. Її людина вибирає, а релігію приймає;
- віра може існувати без релігії, а релігії без віри не існує, бо вона ґрунтується на вірі;
- віра – це внутрішнє оновлення людини. Релігія – це лише зовнішній прояв віри;
- віра завжди об'єднувала людей, а релігія навпаки іноді роз'єднує;
- віра повинна бути і є безкорисливою. Релігія передбачає якусь мету, яка не завжди може бути благою.

Ми вважаємо, що на сьогоднішній день людині просто необхідна віра у будь-що. Наука поки що нічого не довела, а релігія нічого не спростувала, звідси і виходить висновок, що вся справа у вірі. У кого є віра, у того є щастя, мудрість та сила. Можна підкреслити, що атеїзм – це також у деякому сенсі віра. Атеїсти вірять в те, що Бога немає. Є такий гучний вислів: «Якщо Бога не існує, тоді в кого не вірять атеїсти?» Це такий кумедний і декілька розумний сленг, з яким ми цілковито згодні. Віра в розумовий та технічний прогрес – це така ж сама віра, як і у релігійних людей. Кожна людина, незважаючи на її релігійні погляди, може звернутися до свого Бога і попросити у нього те, чого їй бракує, окрім грошей звісно. Потрібно лише налаштувати правильні думки та зосередитися на тому, що її найбільше тривожить.

Іноді ми все ж таки втрачаємо віру. Коли нас зраджує кохана людина, ми перестаємо вірити в любов. Хтось неодноразово звертався до церкви, але

так і не отримав бажаного, таким чином починає розчаровуватись в релігії. Але ми забуваємо, що якщо Бог не дає нам чогось, потрібно замислитись «а чи справді це те, що мені потрібно?» Іноді не отримати бажаного – це і є величчя. Віра дуже могутня. І якщо, наприклад, людина, яка хворіє вірить в те, що вона одужає, це і справді так виходить. Можливо вона одужала не тому, що так розпорядилась її доля, а лише тому, що вона щиро вірила в себе і саме це її і врятувало. Потрібно вірити в себе, свої сили та хороші якості, і тоді все буде виходити так, як нам потрібно, як ми цього бажаємо, потрібно лише вірити.

Виходячи з цих думок, хочемо зазначити, що віра, релігія та церква має місце в сучасному світі. Ніякі в світі технології не можуть дати нам всього того, що може дати нам релігія. Навіть найпотужніший технічний прогрес не зможе зламати віру в будь-що. Для цього всього потрібно не просто ходити до церкви у свята, дотримуватися релігійних традицій і таке інше. Головне для суспільства – це вірити.

Бібліографічні посилання:

1. Халапсис А. В. Чудеса и совершенство бытия: Теологические корни научных концепций / А. В. Халапсис // Антропологічні виміри філософських досліджень. – 2016. – Вип. 9. – С. 70–77. doi:10.15802/ampr2016/72235.

2. Халапсис А. В. Ultima ratio deorum / А. В. Халапсис // Антропологічні виміри філософських досліджень. – 2016. – Вип. 10. – С. 100–106. doi:10.15802/10.15802/ampr.v0i10.87313.

Жидкова Анастасія Миколаївна,
студентка Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
Скиба Елеонора Костянтинівна,
доктор філософських наук,
професор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**LANGUAGE INTERGRATION OF UKRAINE
INTO EUROPEAN COMMUNITY**

Today it is widely acknowledged that the study of foreign languages is important today. English is becoming global and is international and it is the main language in 53 countries. About 400 million people are considered to be native. In general, this means that every seventh person in the world speaks English. Most literary works, internet sites, news and other relevant materials are primarily translated into English. International conferences, presentations, forums are also held in a foreign language. 71% of the world correspondence is also in the